

FRANC OBLAK-ACI (1943-1991)

V pomladi leta 1991 smo Ločani za vedno izgubili Poliçarjevega Acija.

Navadno na tem mestu Loški razgledi prinašajo nekrologe znanim in pomembnim Ločanom, ki so s svojim delom na področju gospodarstva, zgodovine ali kulture za vedno pustili pečat našemu mestu in širši okolici.

Ací sicer ni imel naštetih odlik, je pa s svojevrstnim šarmom, hudomušnostjo in pojavo trajno zarisal obdobje svojega življenja.

Malo ljudi ve, da se je rodil sredi druge svetovne vojne, kot sedmi otrok Oblakove družine iz Puštala. Bolj znan je bil njegov oče Lovro Oblak, po domače Poliçar, ki je kot vesten obrtnik tesarstva in krovstva krpal loške strehe.

Vsesplošno pomanjkanje med vojno je samo pripomoglo, da je že tako vsega slabotnega Acija doletelo nešteto otroških bolezni. Posledice so bile tako hude, da je za vedno ostal zaznamovan z govorno napako, prve samostojne korake pa je naredil šele s petimi leti.

Kljub vsem tegobam je ohranil svoj optimizem in jemal življenje le z njemu svojsko otroško naivnostjo, ki ga ni zapustila do smrti. Pomagal je očetu pri obrtni dejavnosti in tu je spoznal veliko ljudi, s katerimi je ohranil dobre odnose, le ti pa so mu vračali s kakšno cigareto, kavico ali šilcem žganega.

Bil je prostodušen, a dobrega spomina, saj ni bilo Ločana, da ga v pozdrav ne bi potrepal po rami in nagovoril z njegovim imenom. Na glavi ga je krasila obvezna gasilska kapa, na suknjiču pa so se poleg žepa, v katerem je imel kemične svinčnike, lesketale značke in priponke.

Vse to je imel za svoje relikvije, ki jih je ljubosumno hranil le zase in tudi nežnejšemu spolu, ki ga je sicer še najbolj občudoval in spoštoval, ni uspelo dobiti eno od naštetih stvari.

Skromno, kot je sicer tudi živel, se je poslovil od tega sveta, s seboj je za vedno odnesel le svojo gasilsko kapo, nam pa zapustil lik posebneža, kakršnih v Loki ni več.

Peter Pipp